

1. ΜΕΤΑΞΥ ΕΕ ΚΑΙ ΗΠΑ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 15/06/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 15/06/2026

Σελίδα: 14

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΟΝΕΙΡΟ**
ΤΟΥ **Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ**

Μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ

Η Ελλάδα είναι ίσως η μοναδική χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) η οποία λόγω γεωγραφικής θέσης και ειδικών εξωτερικών προβλημάτων διατείνεται ότι ενώ «είναι πλήρως αφοσιωμένη στην ΕΕ», μπορεί άνετα να ευθυγραμμίζει την πολιτική της με αυτή των ΗΠΑ/Τραμπ. Δεν χρειάζεται να κάνει καμιά δύσκολη επιλογή ανάμεσα σε Ένωση και ΗΠΑ. Μπορεί ταυτόχρονα «να εξυπηρετεί» τα συμφέροντα και των δύο πλευρών σε επιλεγμένους τομείς τουλάχιστον. Ωστόσο έρευνα κοινής γνώμης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (ECFR) σε 15 κράτη-μέλη της Ένωσης (όχι στην Ελλάδα) δείχνει ότι η Ευρώπη γενικώς δεν συμμερίζεται αυτή τη θέση ούτε εμπιστεύεται τις ΗΠΑ του Ντόναλντ Τραμπ. Μόνο ένα πενήντο 11% (22% τον Νοέμβριο 2024) θεωρεί τις ΗΠΑ «σύμμαχο» που θα προσέτρεχε σε βοήθεια σε περίπτωση ανάγκης. Ενώ σε σειρά τομέων οι Ευρωπαίοι προκρίνουν την ανεξαρτησία και «στρατηγική τους αυτονομία» σε ό,τι αφορά τη σχέση τους με τις ΗΠΑ (παρά τον εκτραμπισμό της νέας μεταναστευτικής πολιτικής).

Η Ελλάδα για τους λόγους που αναφέραμε βρίσκεται μεταξύ ευρωπαϊσμού και εκτραμπισμού πολιτικής. Η Αθήνα εκτιμά ότι σε σειρά τομέων μπορεί να υπάρξει στενή συνεργασία με τις ΗΠΑ χωρίς να προκαλούνται προβλήματα στην ΕΕ. Πρώτα απ' όλα στον τομέα της ενέργειας ο οποίος εξελίσσεται σε κεντρική παράμετρο των ελληνοαμερικανικών σχέσεων. Η Ελλάδα, παρακάμπτοντας την αμεσότητα του ζητήματος της ενεργειακής μετάβασης, φιλοδοξεί τώρα να αποτελέσει το φυσικό σημείο εισόδου αμερικανικού φυσικού αερίου για την Ευρώπη (Κάθετος Διάδρομος). Το πρόβλημα όμως είναι ότι η Ευρώπη δεν θέλει να υποκαταστήσει τη «φωσφική εξάρτηση» σε φυσικό αέριο από «αμερικανική εξάρτηση». Στην πλέον πρόσφατη έκθεσή της (AccelerateEU - Energy Union) η Επιτροπή γράφει ότι προτεραιότητα είναι «η επιτάχυνση προς την καθαρή εγχώρια ενέργεια» εννοώντας την ανανεώσιμη ενέργεια και όχι τα ορυκτά καύσιμα (που τώρα φαίνεται να προκρίνει η Ελλάδα - μαζί με τις ΗΠΑ). Στη λογική αυτή η ΕΕ δεν φαίνεται να αποδίδει υψηλή προτεραιότητα σε εξορύξεις ή στον ενεργειακό ρόλο της Αν. Μεσογείου.

Μια άλλη περιοχή που σύμφωνα με την επίσημη ελληνική εκδοχή τα συμφέροντα ΗΠΑ και Ελλάδας συγκλίνουν είναι το σχήμα 3+1, δηλαδή η συνεργασία Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ και ΗΠΑ. Εδώ τα πράγματα είναι ακόμη πιο περίπλοκα τόσο για την Ελλάδα όσο και για την Ευρώπη. Για την Ελλάδα, καθώς η πρόσληψη της Τουρκίας για τη συνεργασία 3+1 ως σχέδιο περικύκλωσης και αποκλεισμού της από την Αν. Μεσόγειο, δημιουργεί πρόσθετες εντάσεις/κινδύνους για την εξωτερική πολιτική. Ενώ η Ευρώπη δεν θα ήθελε να χειρίζεται τη σχέση της με το Ισραήλ σε σύμπραξη με τις ΗΠΑ. Ιδιαίτερα σε μια περίοδο που ένας ολοένα και μεγαλύτερος αριθμός κρατών καταδικάζει επίμονα την (απάνθρωπη) πολιτική Νετανιάχου (σε Γάζα, Λίβανο) και ζητά την αναστολή της συμφωνίας συνδέσης ΕΕ - Ισραήλ (η Ελλάδα δεν περιλαμβάνεται βέβαια στην ομάδα των κρατών αυτών).

Εν κατακλείδι, η Ελλάδα, λόγω της ιδιαιτερότητάς της, θα πρέπει να εξισορροπεί πράγματι τον ρόλο/ταυτότητά της στην ΕΕ με μια ισχυρή σχέση με τις ΗΠΑ. Στο μέτρο όμως που δεν υπονομεύεται ο στόχος της στρατηγικής αυτονομίας και αξίες της Ένωσης.

Ο **Π.Κ. Ιωακείμης** είναι ομότιμος καθηγητής του ΕΚΠΑ, πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του **ΕΛΙΑΜΕΠ**. Από τις εκδόσεις I. Σίδερης κυκλοφορεί το νέο βιβλίο του με τίτλο «Πέρα από τα Στερέοτυπα. Νέα Προσδεδειγμένα Εξωτερική και Ευρωπαϊκή Πολιτική».